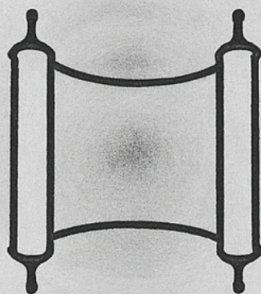

בס"ד

**Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Re'eh**

אֲנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי לִי הָרוּעָה בְּשׁוֹשָׁנִים

*Dedicated To:
Katz Family*

May Hashem pour Shefa upon you

To find more Maamarim and to dedicate one visit:

ChassidusNow.com

Alter Rebbe

Likkutei Torah

Parshas Re'eh

אני לדודי ודודי לי הרועה בשושנים

Introduction

This discourse by the Alter Rebbe—Rabbi Shneur Zalman of Liadi, the founder of Chabad Chassidus—was delivered on the verse “I am for my Beloved and my Beloved is for me, who grazes among the roses,” traditionally associated with the month of Elul. The Alter Rebbe (1745–1812), a disciple of the Maggid of Mezritch and spiritual father of Chabad, reveals in this maamar a profound mystical structure behind Elul, teshuvah (repentance), and the roles of Torah and mitzvos. It bridges cosmic energies—Sovev Kol Almin (the Infinite, surrounding light) and Memaleh Kol Almin (the immanent light)—with daily Divine service. The discourse calls for a full-hearted return that encompasses both action and inward transformation, drawing upon the deepest lights of the soul and of the Divine.

(א)

I am for my Beloved and my Beloved is for me, Who grazes among the roses. Now a rose has thirteen petals corresponding to the thirteen attributes of mercy in the verse “Who is a G-d like You,” and in the verse “G-d, merciful...” from which is the source of repentance, to bear iniquity, etc.

אני לדודי ודודי לי הרועה בשושנים. הנה שושנה יש בה תליסר עלין כנגד י"ג מכילין דרחמי נשפסוק מי אל כמוה ושפסוק אל רחום כו' שמשם הוא מקור התשובה להיות נושא עון כו'

And they are revealed on Rosh Chodesh Elul, for then is a time of favor. For from Rosh Chodesh Elul until after Yom Kippur are forty days—when Moshe Rabbeinu ascended on high to receive the second tablets. And just as the first days were with favor, etc.

והם המתגלים בראש חודש אלול שאז הוא בחינת עת רצון כי מראש חודש אלול עד אחר יום הכפורים הם מ' יום שעלה משה רבינו למרום לקבל לוחות האחרונות ומה ימים הראשונים ברצון כו'

And this is what it says, “Who grazes among the roses,” in the verse “I am for my Beloved and my Beloved is for me,” whose initials spell Elul.

וזה הרועה בשושנים אצל אני לדודי ודודי לי. שהוא ר"ת אלול.

And it needs to be understood: what is the concept of the thirteen attributes of mercy in the month of Elul? It is understandable during the Ten Days of Repentance, for those are days of forgiveness and atonement, and therefore we say during those days “And Hashem passed...”

וצריך להבין מהו ענין י"ג מדות הרחמים בחודש אלול. בשלמא בעשרת ימי תשובה יתכן שהם ימי סליחה ומחילה ולכך אומרים בעשרת ימי תשובה “ויעבור הוי” כו'

But the matter is as follows: repentance is not only for sins—for it is necessary to be in repentance all his days. Rather, the aspect of repentance is that he returns from his previous path, as it says, “And return us in complete repentance before You,” etc.

והענין הוא דהנה התשובה אינה על עונות דוקא שהרי צריך להיות כל ימיו בתשובה אלא בחינת תשובה הוא שישב מדרך הרעון וימשיך ויחזירנו בתשובה שלמה לפניו כו'

Alter Rebbe**Likkutei Torah****Parshas Re'eh****אני לדודי ודודי לי הרועה בשושנים**

And the explanation is as follows: Behold in the words of our Sages (end of Kiddushin), there are two opinions—one says “study is greater,” and one says “deed is greater,” and they voted and concluded: study is greater because it leads to deed.

וביאור הענין הנה בדברי חז"ל (סו"פ דקדושין) יש ב' דעות אחד אומר תלמוד גדול ואחד אומר מעשה גדול ונמנו וגמרו תלמוד גדול שמביא לידי מעשה.

And to understand the subject of their argument, and what they are arguing about, we must first preface the verse “The heavens and the earth I fill.” But does it not say “the whole earth is filled with His glory”? And heaven is not mentioned. And there it says “I fill,” and here it says “His glory.”

ולהבין ענין מחלוקתם ובמאי קא מיפלגי יש להקדים להבין תחלה מ"ש את השמים ואת הארץ אני מלא. והלא כתיב מלא כל הארץ כבודו ולא נזכר שמים וגם ששם נאמר אני מלא וכאן כתיב כבודו.

However, behold it is known that there is Memale Kol Almin and Sovev Kol Almin. And the meaning of Memale is the aspect of Divine illumination that is drawn into the created beings to give them life, from the statement “Let there be light,” etc., by the word of Hashem, etc., which is enclothed in their inwardness and very inner core, drawn into their midst to be their life-force. And it is divided into parts to enliven each according to its measure.

אבל הנה ידוע ד"ש ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין ופירוש ממלא כל עלמין הוא בחינת הארת האלקות הנמשכת בנבראים להחיותם מענין "יהי אור" כו' בדבר הוי"ו כו' שהוא מתלבש בפנימיותם ותוף תוכם ממש שנמשך בקרבתם להיות חיות להם והוא מתחלק לתלקים להיות מתיה כל חד לפום שיעורא דיליה.

And by way of example in physicality—in the mineral, vegetable, animal, and human kingdoms: although the inanimate also came into being from the ten utterances, and Divine vitality also extends into it from that same utterance, just as Divine vitality is drawn into the vegetative and animal levels—nonetheless, its vitality is extremely limited.

ועד"מ בגשמיות בדצ"ח שהדומם הגם שנתנה ג"כ מעשרה מאמרות ונמשך בו ג"כ חיות אלקות מאותו המאמר כמו שנמשך חיות אלקות בצומח וחי מ"מ חיותו מצומצם זעיר זעיר

And the vegetative has more vitality, and the animal more than the vegetative, and the human even more, etc. And according to this measure, also in the spiritual worlds there are many differentiated levels.

והצומח יש בו חיות יותר והחי יותר גם מן הצומח והמדבר יותר כו' ולפי יערוך זה גם בעולמות הרוחניים יש התחלקות מדרגות רבות

And to all of them, a distinct and separate vitality is drawn—different from the vitality that is drawn to another. And this is from the attribute of His Kingship, may He be blessed, which is called Memaleh Kol Alman, which enclothes itself in the innermost part of the worlds themselves.

ולכולם נמשך חיות משנה ונבדל מחיות הנמשך לזולתו והינינו ממצות מלכותו יתברך שהוא הנקרא ממלא כל עלמין שמתלבש בתוף תוף העולמות ממש

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Re'eh

אני לדודי ודודי לי הרוצה בשושנים

But the aspect of Sovev Kol Alman is the influence and illumination of Divinity that is not drawn and enclothed within the worlds in a revealed way, to be grasped in their perception.

Rather, it is in a surrounding manner above them. And therefore it is called “Sovev” (surrounding), for it encompasses them all equally, without division—since it is not enclothed in revealed fashion to be perceived.

So that one could say, to this one He shines and is revealed in this way, and to that one differently, etc.—this does not apply. Therefore it is equal and unifying, etc.

And about it is said, “The heavens and the earth I fill”—this refers to the level of Sovev Kol Alman, for there is no place empty of Him.

But that which is stated, “the whole earth is filled with His glory,” refers to the aspect of Memaleh Kol Alman, which is called “glory.”

And behold, our Sages said: “There is no ‘glory’ but Torah” (Berachos 43b; see also the discourse on “For upon all glory shall be a canopy”).

And this is because the Torah emerges from Wisdom (Chochmah), for from Wisdom extend the thirty-two paths.

And like a “path” or “trail” that is made for travel from one place to another—so too, from the level of Supernal Wisdom the influence extends in a divided manner, to become Memaleh Kol Alman.

Until it is drawn into actual physicality, specifically into the laws of Torah—kosher and invalid, etc.—which deal with physical matters, like tithes and offerings, as is known.

But through the mitzvos there is drawn a revelation of light from the level of Sovev Kol Alman, which is the encompassing light.

And the matter is as follows: Behold, it is known that the Torah becomes nourishment for the Divine soul, as it is written, “And Your Torah is within my innards”—for it is like, by way of

אכל בחינת סובב כל עלמין הוא בחינת השפעה והארת אלקות שאינו נמשך ונתלבש בתוך העולמות בבחינת גילוי להיות מושג בהשגתם

אלא הוא בבחינת מקור עליהם מלמעלה ועל כן נקרא סובב כל עלמין שסובב לכולם בשוה שאין בו התחלקות מאחר שאינו מתלבש בבחינת גילוי בהשגה

שייתכן לומר שלזה הוא מאיר ומתגלה כה וזה כה כו'. ועל כן הוא שוה ומשוה כו'

ובו הוא שנאמר את השמים ואת הארץ אני מלא דהיינו בחינת סובב כל עלמין דלית אחר פנוי מניה

ומה שנאמר מלא כל הארץ כבודו הוא בחינת ממלא כל עלמין שנקרא כבוד

והנה אמרו רז"ל אין כבוד אלא תורה (ועיין מ"ש על פסוק כי על כל כבוד חפה)

והיינו משום דאורייתא מתקמה נפקת שמחכמה נמשכים ל"ב גתבות

וכמשל הנתיב והשביל שנעשה לעבור בו במקום למקום כה מבחינת חכמה עילאה נמשכת ההשפעה בבחינת התחלקות להיות ממלא כל עלמין

עד שימשך בגשמיות ממש בפרטות דיני התורה פשר ופסול כו' שהם בענינים גשמיים תרומות ומעשרות כו' וכנודע

אכל על ידי המצות נמשך גילוי אור מבחינת סובב כל עלמין שהוא בחינת המקור

והענין כי הנה ידוע שהתורה נעשה מזון לנפש האלקית וכמ"ש ותורתך בתוך מעי שהוא כמו עד"מ המזון שנקנס בתוך תוך האדם ונעשה חיות בפנימיותו

Alter Rebbe**Likkutei Torah****Parshas Re'eh****אני לדודי ודודי לי הרוצה בשושנים**

example, food that enters into the inner parts of a person and becomes vitality within his inwardness.

And so too, through Torah there is drawn a revelation of the radiance of Chochmah (wisdom) to be comprehended in actual comprehension—"And I will place My words in your mouth."

And this is from the level of Memaleh Kol Alman, which is en clothed in the worlds in actual inwardness.

But the mitzvos become garments for the Divine soul, which is like—by way of example—clothing on the human body from above, and it does not enter into his inwardness.

And so, the flow that is drawn through mitzvos is in a surrounding manner (makif), since it is from the level of Sovev Kol Alman, which is beyond comprehension.

And therefore, garments are more precious in their essence than food, for their root is higher.

[See what is written on this in the discourse "Mizmor Shir Chanukas HaBayis" regarding the three levels of nourishment, garment, and house.]

And this is what is written concerning the mitzvos: "Because you did not serve... amid abundance." The explanation of "abundance" (רב לל) is the level of Gan Eden—see what is written in the discourse "VeAtah Tetzaveh"—which is the perception of Divinity.

That the mitzvos are even higher, for they are from the level of encompassing lights (makifim), which are beyond Gan Eden, which is an inward level of perception.

And from this perspective, the one who said that "deed is greater than study" was correct.

However, nevertheless, they voted and concluded that study is greater, for it leads to action.

And the idea is that it is impossible to awaken the drawing down of Sovev Kol Alman through practical mitzvos—such as tzitzis made of wool or tzedakah with physical money—except through Torah, which is the intermediary that connects them.

וכך על ידי התורה נמשך גילוי הארת החכמה להיות מושג בהשגה ממש ואשים דברי בפיך

והיננו מבחינת ממלא כל עלמין שמתלבש בעלמין בבחינת פנימיות ממש

אבל המצות נעשים לבושים לנפש האלקית שהוא כמו עד"מ הלבוש הוא על גוף האדם מלמעלה ואינו נכנס בפנימיותו

וכך ההמשכה הנמשכת על ידי המצות הוא בבחינת מקיף מפני שהוא מבחינת סובב כל עלמין שהוא למעלה מהשגה

ועל כן הלבושים יותר יקרים בטבעם מהמזון להיות ששורשים הם יותר נעלים

ועין מ"ש מזה בד"ה מזמור שיר חנכת הבית בענין [ג' בחינות מזון לבוש בית]

וזהו שכתוב במצות תחת אשר לא עבדת כו' מרב כל פירוש רב כל הוא בחינת גן עדן [עין מ"ש בד"ה ואמתה תצוה] השגת אלקות

שהמצות הם יותר גבוהים שיהם מבחינת מקיפים שלמעלה מגן עדן שהוא השגה בבחינת פנימיות

ומצד זה אמר האומר מעשה גדול מן התלמוד

אבל אף על פי כן נמנו וגמרו תלמוד גדול שמביא לידי מעשה

והענין כי אי אפשר להיות התעוררות המשכת סובב כל עלמין על ידי המצות מעשיות שהם דברים גשמיים ציצית מצמר צדקה בממון גשמי אם לא על ידי התורה שהיא הממוצע המתקבר

Alter Rebbe

Likkutei Torah

Parshas Re'eh

אני לדודי ודודי לי הרוצה בשושנים

And like the analogy of a person, in whom speech is the intermediary that connects and reveals the hidden thoughts into expression, etc.

וּכְמוֹ עַד"מ בְּאֵדָם שֶׁהַדְּבוּר הוּא הַמְּמוּצָע הַמְּחַבֵּר
וּמוֹצִיא הָעֵלָם הַמְּחַשְׁבָה לַיָּדִי גִילוי כו'

(ב)

And behold, it is written: "Today, to do them." "Today" specifically—meaning in this world, which is called the "world of action," and one is able to do teshuvah (repentance).

וְהִנֵּה כְּתִיב הַיּוֹם לַעֲשׂוֹתָם. הַיּוֹם דּוֹקָא שֶׁבְּעוֹלָם הַזֶּה
הוּא הַנִּקְרָא עוֹלָם הַמַּעֲשֵׂה וִיכוֹלִים לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה

But not so in the World to Come, for as he is, so he remains—he does not have the power to transform himself from how he is, unless they remove from him the soiled garments through "Kaf HaKela," etc. But he himself cannot.

מִשָּׁא"כ בְּעוֹלָם הַבָּא הֵנָּה כְּמוֹ שֶׁהוּא כִּף יִשְׁאָר וְשִׁאִין
לוֹ כִּף לְהַפּוֹךְ עֲצֻמוֹ מִכְּמוֹ שֶׁהוּא אִם לֹא שִׁיִּסְרוּ מִמֶּנּוּ
הַלְבוּשִׁים הַצּוּאִים עַל יָדֵי כִף הַקֵּלַע כו' אֲבָל הוּא
עֲצֻמוֹ אֵינוֹ יָכוֹל

And the reason is because in the World to Come, they said: "They sit and enjoy the radiance of the Divine Presence." That is because they perceive Divinity in a manner of comprehension and actual revelation.

וְהַטַּעַם הוּא מִשּׁוּם שֶׁבְּעוֹלָם הַבָּא אָמְרוּ יוֹשְׁבֵינָן וְנִתְּנִין
שֶׁהוּא לִפִּי שִׁמְשִׁיגִים אֱלֻקוֹת בְּבַחֲיִנַת הַשְּׁגָה וְגִילוי
מִמֶּשׁ

And if so, it is from the level of Memaleh Kol Alman, which is enclothed in a revealed manner. And in the level of Memaleh Kol Alman, it is in a state of differentiation, as mentioned earlier.

וְאִם כֵּן הוּא מְבַחֲיִנַת מַמְלָא כָּל עֲלָמִין שֶׁמְתַלַּבֵּשׁ
בְּבַחֲיִנַת גִּילוי וּבְבַחֲיִנַת מַמְלָא כָּל עֲלָמִין הוּא בְּבַחֲיִנַת
הַתְחַלְקוֹת כַּנ"ל

Therefore, if he is in that level, he cannot transform into another level, since they are divided and separated from one another, and each one comes to its proper place.

וְעַל כֵּן אִם הוּא בְּבַחֲיִנַת זוֹ אֵי אֶפְשָׁר לוֹ לְהַתְּפַךְ
לְבַחֲיִנַת אַחֶרֶת אַחֲרֵי שֶׁהֵם מְתַלְקִים וְנִבְדָּלִים זֶה מִזֶּה
וְכָל אֶחָד עַל מְקוֹמוֹ בָּא

But in this world, there is an illumination of Sovev Kol Alman, and although it is in a hidden state—not apprehended—nevertheless, it has effect here.

אֲבָל בְּעוֹלָם הַזֶּה יֵשׁ בַּחֲיִנַת הָאֶרֶץ סוֹבֵב כָּל עֲלָמִין
וְאֵף עַל גַּב דְּהוּא בְּבַחֲיִנַת הָעֵלָם שֶׁאֵינָם מְשִׁיגִים בּוֹ
מ"מ פּוֹעֵל הוּא כָּאן

And because it is from the level of Sovev Kol Alman, which is equal and equalizing—"If you are righteous, what do you give Him?" etc.—therefore one can do teshuvah.

וְלִפִּי שֶׁהוּא בַּחֲיִנַת סוֹבֵב כָּל עֲלָמִין שֶׁשְׁוֶה וּמִשְׁוֶה כו'
"וְאִם צְדִיקָתְךָ מַה תִּתֶּן לוֹ" כו' וְעַל כֵּן יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת
תְּשׁוּבָה

For even if he is presently a complete rasha (wicked person), utterly low, he can transform to become a complete tzaddik due to the illumination of the Sovev, etc.

שֶׁאֵף שֶׁהוּא כַּעַת רָשָׁע גָּמוּר וְהוּא לְמַטָּה מְטָה יָכוֹל
לְהַתְּהַפֵּךְ לְהִיטֵף צְדִיק גָּמוּר מֵצַד הָאֶרֶץ הַסּוֹבֵב כו'

As explained elsewhere at length on the verse "Command the children of Israel and say to them: My offering, My bread..." etc.

וּכְמ"ש בְּמָקוֹם אַחֵר בְּאֲרִיכוֹת עַל פְּסוּק צוֹ אֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת קָרְבְּנֵי לַחֲמִי כו' עֵינֵן שֶׁם

Alter Rebbe

Likkutei Torah

Parshas Re'eh

אני לדודי ודודי לי הרוצה בשושנים

And this is what our Sages said: “Better one hour of teshuvah and good deeds in this world than all the life of the World to Come.”

וזהו שאמרו חז"ל יפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה מכל חיי העולם הבא

Because the life of the World to Come is only from the level of Memaleh Kol Alman, which is through gevuros (severities) and contractions—“With the letter yud, the World to Come was created,” etc.

כי חיי העולם הבא הוא רק מבחינת ממלא כל עלמין שהוא על ידי גבורות וצמצומים “כיו"ד נברא העולם הבא” כו

But Torah and good deeds in this world are from the level of Sovev Kol Alman.

אבל בתורה ומעשים טובים בעולם הזה הוא מבחינת סובב כל עלמין

(ג)

However, if he caused a blemish through some sin—whereby he lowered and drew vitality to the sitra achra (other side), not refining it and reversing it as explained above—then everything that is needed for this is the concept of teshuvah: “And return us in complete repentance before You.”

אבל אם פגם על ידי איזה חטא שהוריד והמשיך חיות לסטרא שאלא ברר והפך כנ"ל כל מה שהיה צריך על זה הוא ענין התשובה “והתזירנו בתשובה” “שלמה לפניך”

And behold, although our Sages said, “He does not move from there until they forgive him”—nevertheless, although he is forgiven, the deficiency still remains: what he had not fulfilled in drawing down [Divine light], etc.

והנה הגם שאמרו רז"ל לא זו משם עד שמוחלין לו, הנה הרי מ"מ אף שמוחלין לו החסרון במקומו עומד מה שלא השלים ההמשכה שהיה ממשיך כו

But this is the idea of teshuvah that we request—“Return us in complete repentance before You,” meaning to Your inwardness, which is even higher than the level of Sovev Kol Alman.

אבל זהו ענין התשובה שאנחנו מבקשים “והתזירנו בתשובה” “שלמה לפניך” פירוש לפנימיותך שהוא למעלה גם מבחינת סובב כל עלמין

For it is not called “sovev” or “encompassing” except relative to the worlds—but His Essence and Being, may He be blessed, is higher than even that.

שאינו נקרא סובב ומקיף אלא לגבי עלמין אבל עצמותו ומהותו יתברך הוא למעלה גם מזה

And through teshuvah, one draws down a new light through the revelation of His Essence, may He be blessed, to fill all the blemishes and deficiencies, etc.

ועל ידי התשובה שמשוך אור חדש על ידי גילוי עצמותו יתברך ימלא כל הפגמים והחסרונות כו

But how can a person arouse something so high—His Essence, may He be blessed—to draw a new light from Him?

אבל איך יכול האדם לעורר ככה למעלה בעצמותו יתברך להמשיך אור חדש ממנו

But this is what he requests: “And return us in repentance,” etc.—“Bring us back to You,” meaning, You should pour upon us a spirit from on high, and influence upon us abundant mercies from the Source of Mercies.

אבל על זה הוא מבקש “והתזירנו בתשובה” כו “השיבנו אליך” כלומר אתה תערה עלינו רוח מפרום ותשפיע עלינו רחמים רבים ממקור הרחמים

Alter Rebbe

Likkutei Torah

Parshas Re'eh

אני לדודי ודודי לי הרוצה בשושנים

From the level of the thirteen attributes of mercy—"Who is a G-d like You, who pardons iniquity," etc.—so that we can do teshuvah.

מבחינת י"ג מכילין "מי אל כמוך נושא עון" כו' שיהיו אנחנו יכולים לעשות תשובה

And this is the concept of the illumination of the thirteen attributes of mercy in the month of Elul—it is a preparation that enables us to do teshuvah, to become "I am for my Beloved," etc.

ונהו ענין הארת י"ג מכילין דרחמי בחדש אלול שהוא הקנה שיהיו יכולים לעשות תשובה להיות "אני לדודי" כו'

And although throughout the year we say the thirteen attributes of mercy—"Hashem, Hashem, G-d, merciful and gracious..."—they are only mercy upon bodily life.

ואף שכל השנה אומרים י"ג מדות הרחמים "הוי הוי אל רחום" כו' הם רק הרחמים על חיי הגוף בלבד

But the thirteen attributes of mercy that shine in the month of Elul are mercies upon the life of the soul, to awaken it to teshuvah.

אבל י"ג מכילין דרחמי המאירים בחדש אלול הם הרחמים על חיי הנפש לעוררה בתשובה

And this is what it means: "Who grazes among the roses"—meaning, He grazes and sustains the Jewish people so that they are able to do teshuvah.

ונהו "הרוצה בשושנים" פירוש רוצה שמפרנס את ישראל להיות יכולים לעשות תשובה

He grazes and sustains them "among the roses," for behold, all year we say in Shema: "And I will give grass in your field for your animal."

הוא רוצה ומפרנס אותם בשושנים כי הנה בכל השנה אנו אומרים בקריאת שמע "ונתתי עשב בשדה לבהמתך"

The meaning of "your animal" is the animal soul and the intellectual soul, that in order for them also to agree that "you shall love Hashem..." they established to first say before prayer the blessing of Yotzer, two before [the Shema]... "and the Ofanim and Chayos..." etc.

פירוש "בהמתך" הינו הנפש הבהמית והנפש השכלית שבשביל שיהיו גם הם מסכימים שיהא "ואהבת את ה'" כו' תקנו לומר תחלה קדם התפלה ברפת יוצר שתים לפניך "והאופנים וחיות" כו'

And Pesukei DeZimra is the aspect of extended contemplation on the greatness of Hashem, may He be blessed, until even the animal soul and the intellectual soul agree that "To Him is fitting..." etc.

ופסוקי דזמרה שהוא בחינת האריכות בהתבוננות גדולת ה' ותברך עד שגם הנפש הבהמית והשכלית יסכימו ש'לו יאתי כו'

But for arousing love within the G-dly soul itself, there is no need for such deep contemplation.

אבל בשביל התעוררות האהבה בנפש האלקית עצמה אין צורך להתבוננות כל כך

For "The soul of man is the lamp of Hashem"—it is embedded in the natural essence of all Jewish souls from their source, that their desire and yearning is to be absorbed in the light of Hashem and to cling to Him.

שהרי "נר ה' נשמת אדם" שפך מטבע בכל נפשות ישראל בטבע תולדותם ממקורם להיות חפצים ותשוקתם להכלל באור ה' ולדבקה בו

Alter Rebbe

Likkutei Torah

Parshas Re'eh

אני לדודי ודודי לי הרועה בשושנים

And this is what it says: “And I will give grass in your field for your animal.”

”וזהו שכתוב “ונתתי עשב בשדה לבהמתך

The meaning of “grass” is the angels—the agents of influence—through whom comes the flow from above, giving him strength and power to transform the animal soul.

פירוש “עשב” הם המלאכים שלוחי ההשפעה שבהם ועל ידי זה נמשכת ההשפעה מלמעלה להיות לו כח ועוז להפוך הנפש הבהמית

As it is written in the Zohar, Parshas Bereishis (18b) on the verse: “He causes grass to grow for the animal...” “A thousand mountains,” etc. “And grass for the work of man...”

וכמו שכתוב בזהר פ' בראשית (דף י"ח ע"ב) על פסוק “מצמיח חציר לבהמה” “אלף טורין” כו' “ועשב לעבדת האדם” כו'

[See also what is written in the discourse “Ki Seitzei” about the two blessings before Shema.]

ועין מ"ש בד"ה כי תצא מענגן שתיים לפניך [דקריאת שמע

And all of this applies specifically during the rest of the year.

וכל זה הוא בכל השנה ודוקא

But in the month of Elul it is written, “Who grazes among the roses”—these are the thirteen attributes of mercy that shine and are revealed in the month of Elul, enabling teshuvah to be done, so that all deficiencies are repaired.

אכל בחדש אלול כתיב “הרועה בשושנים” שהן בחינת י"ג מכילין דרחמי המאירים ומתגלים בחדש אלול להיות עושים תשובה שימלא כל הסרונות

[And this drawing down of “roses” is also needed for the G-dly soul itself. For although this yearning is embedded in every soul by nature as said above—]

והמשכה זו דשושנים היא צריכה גם בשביל הנפש [האלקית עצמה כי הגם שבה מטבע בכל נפש כו' [כנ"ל

However, the matter is that there is an elevation of feminine waters (mayin nukvin) that comes from the essence of the soul, naturally and on its own.

אכל הענגן כי יש העלאת מ"ן שגמשה מצד עצם הנפש בטבעה ומאליה

But to reach the level of elevating feminine waters that is teshuvah—which is in greater power, higher than what the soul can naturally bear—this requires a drawing from above specifically.

אכל כדי לבוא לבחינת העלאת מ"ן דבחינת תשובה שהוא בחילא יתיר למעלה מכדי שתוכל הנפש לשאת על זה צריך להיות המשכה מלמעלה דייקא

And this will be understood from what is written elsewhere on the verse “As the fragrance of a field that Hashem has blessed”—meaning the fragrance of the traitor, which is teshuvah, and thus it says “that Hashem has blessed,” i.e., it needs assistance from Above.

ויוכן זה ממה שכתוב במקום אחר על פסוק “כריח שדה אשר ברכו ה'” והיינו להיות “ריח בוגדיו” שהוא בחינת תשובה על זה צריך לומר “אשר ברכו ה'” שהוא סיוע מלמעלה כו' עין שם

And this is the concept of “Return us to You,” etc.—and about this drawing from above it is said: “Who grazes among the roses.”

וזהו ענגן “השיבנו אליך” כו' ועל המשכה זו “שמלמעלה נאמר “הרועה בשושנים

Alter Rebbe**Likkutei Torah****Parshas Re'eh****אני לדודי ודודי לי הרועה בשושנים**

And behold, our Sages said: “Do not read ‘shoshanim’ (roses), but rather ‘sheshonim’ (those who learn).” The meaning of “sheshonim” refers to the level of Torah, from the concept of “one who reads and learns,” etc.

והנה אמרו רז"ל אל תקרי שושנים אלא ששונים פירוש “ששונים” הוא בחינת תורה מענין “קורא ושונה” כו

And the idea is that teshuvah must fill all the deficiencies—whether the deficiency caused by the absence of mitzvos, which prevents and withholds the revelation of the light of Sovev Kol Alman that is drawn through mitzvos,

והענין כי התשובה צריף למלא כל החסרונות הן החסרון שנעשה בהעדר המצות שמונע ומחסיר גילוי אור דסובב כל עלמין הנמשך על ידי המצות

and whether the deficiency caused in Torah, which is the source of the level of Memaleh Kol Alman.

והן החסרון שנעשה על ידי התורה שהיא מקור בחינת ממלא כל עלמין

And this is what it says: “And return us in complete repentance before You”—“complete” specifically.

וזהו שכתוב “והחזירנו בתשובה שלמה לפניך” שלמה דינקא כו

And this is what it says: “Who grazes among the shoshanim”—within this are both levels: “shoshana” in the literal sense is the arousal of the thirteen attributes of mercy, which are from the level of Sovev Kol Alman, and “sheshonim” is from the level of Memaleh Kol Alman, etc.

וזהו שכתוב “הרועה בשושנים” שבכלל זה יש ב' המעלות “שושנה” כפשוטו הוא התעוררות י"ג מכילין דרחמי שהם מבחינת סובב כל עלמין ו“ששונים” מבחינת ממלא כל עלמין כו

And this is the idea of Simchas Torah, which follows Rosh Hashanah and Yom Kippur. It is the aspect of drawing joy of the mitzvah for the entire year.

וזהו ענין שמחת תורה שאחר ר"ה ויום הכיפורים שהוא בחינת המשכת שמחה של מצוה על כללות השנה

For since during the entire year a person causes lack and blemish in the illumination of Sovev Kol Alman by not properly performing mitzvos,

כי מאחר שבכל השנה עושים חסרון ופגם בהארת סובב כל עלמין על ידי שאינם מקיימים המצות בהלקטן

and when on Rosh Hashanah and Yom Kippur the deficiency is repaired, then comes the joy of mitzvah, etc.

וכאשר נמשך בר"ה ויום הכיפורים מלוא החסרון אז נעשה בחינת שמחה של מצוה כו

[And furthermore, the concept of “shoshanim”/“sheshonim” can be understood from what is explained in the discourse “VeAchalta VeSavata UVerachta” about the mention of the covenant and Torah in the blessing of the land.

ועוד יובן ענין “ששונים” “ששונים” על דרך מה] שנתבאר בד"ה “ואכלת ושבעת וברכת” בענין [זכירת ברית ותורה בברכת הארץ

One must mention the covenant before the Torah, for the covenant was given with three covenants and the Torah with thirteen covenants. And it is explained there that the thirteen covenants correspond to the thirteen attributes of mercy.

וצריך שיקדים ברית לתורה שזו נתנה בג' בריתות וזו נתנה ב"ג בריתות ומבואר שם דענין י"ג בריתות הם י"ג מדות הרחמים

Alter Rebbe

Likkutei Torah

Parshas Re'eh

אָנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי לִי הָרוּעָה בְּשׁוֹשָׁנִים

And their drawing down is through the Torah, etc. And this is also what it says: “And Hashem your G-d will circumcise your heart and the heart of your seed.”

וְהַמְשַׁכְתָּם הוּא עַל יְדֵי הַתּוֹרָה כו' וְזֶהוּ גַם כֵּן “וּמַל”
”ה’ אֱלֹקֶיךָ אֵת לִבְךָ וְאֵת לִבְּבִן לִבְּבִן זֶרְעֶךָ

That in this verse are the initial letters (rashei teivos) of Elul. And this means entering into the aspect of the inwardness of the heart, as is written in Iggeres HaKodesh on the discourse “Israel will only be redeemed through charity.”

שִׁישׁ בְּזֶה רַ”ת אֱלוּל. וְהֵינּוּ לְבוֹא לְבַחֲנִית פְּנִימִית
הַלֵּב וּכְמִ”שׁ בְּאַגְרֵת הַקֹּדֶשׁ בְּדִ”ה “אֵין יִשְׂרָאֵל
”נִגְאָלִיו אֲלֵא בְצַדִּיקָה

And this drawing down is from the level of the thirteen covenants, which are the thirteen attributes of mercy.

וְהַמְשַׁכָּה זֶה הִיא מִבְּחִינַת י”ג בְּרִיתוֹת שֶׁהֵן י”ג מִדּוֹת
הֶרְחָמִים

However, this drawing down is through the Torah. And this is the idea of “shoshanim” and “sheshonim” in halachos.

אֲבָל הַמְשַׁכָּה זֶה הִיא עַל יְדֵי הַתּוֹרָה וְזֶהוּ עֲנִינ
”שׁוֹשָׁנִים” וְ”שֶׁשְׁוֹנִים” בְּהִלְכוֹת

And also because the thirteen methods by which the Torah is expounded are from the level of the thirteen attributes of mercy.

וְגַם כִּי י”ג מִדּוֹת שֶׁהַתּוֹרָה נִדְרָשֶׁת בָּהֶן הֵם מִבְּחִינַת
י”ג מִדּוֹת הֶרְחָמִים

And therefore the Gemara says: “And the Merciful One said...”—meaning, that in them and through them is the drawing from the Written Torah, which is Supernal Wisdom, to the Oral Torah, which is the lower Chochmah.

וְלָכֵן נִזְכָּר בְּגִמְרָא “וְרַחֲמֵנָא אָמַר” וְהֵינּוּ שֶׁבָּהֶן וְעַל
יָדָם הַמְשַׁכָּה מִתּוֹרָה שֶׁבִּכְתָּב שֶׁהִיא חֻקְמָה עִילָאָה
לְתַשׁוּבָה שֶׁהִיא חֻקְמָה תַּתְּמָאָה

And this is [the meaning of the verse:] “And you shall honor the presence of the elder”—this refers to one who has acquired wisdom. For they are thirteen. The end.

וְזֶהוּ “וְהִדַּרְתָּ פָנָיו זָקֵן” – זֶה שֶׁקִּנָּה חֻקְמָה כִּי הֵן י”ג.
ת”ד

[NOTE Summary

The discourse opens by interpreting the verse “אָנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי לִי” as an acronym for Elul and connects it to the image of a rose with thirteen petals, representing the Thirteen Attributes of Mercy. These attributes, originating from the inner supernal source of compassion, shine in Elul as a preparation for teshuvah. The Alter Rebbe distinguishes between two types of Divine energy: **Sovev Kol Almin** (surrounding light), which is infinite and not grasped, and **Memaleh Kol Almin** (filling light), which is measured and revealed in the world. Teshuvah operates through Sovev, allowing even a complete rasha to transform instantly.

Mitzvos draw Sovev, while Torah draws Memaleh. Therefore, both are needed to repair the spiritual damage caused by sin or neglect. Torah is likened to internal food, nourishing the soul, whereas mitzvos are external garments—yet the garments derive from a higher source. True teshuvah requires connecting to the **Essence** of Hashem, beyond even Sovev. This level can only be accessed with Divine help—hence the request, “הַחֲזִירֵנוּ,” meaning repentance before **Your Essence**, beyond all levels.

Alter Rebbe

Likkutei Torah

Parshas Re'eh

אני לדודי ודודי לי קרועה בשושנים

The month of Elul is unique: while normally the Thirteen Attributes are only compassion for the physical life, in Elul they illuminate the soul itself, awakening deep teshuvah. The Alter Rebbe elaborates on the spiritual role of **angels as "grass"**, nourishing the animal soul (בהמה), helping even the nefesh sichlis join in love of G-d. But the Elul light transcends even that—it touches the Divine soul, not by natural pull but by arousing a powerful, supra-rational longing, requiring help from Above.

The maamar also explains how the **word “shoshanim” (roses)** is read by Chazal as **“sheshonim” (those who learn)**—hinting that Torah study itself, especially halacha, facilitates this Divine flow. The **Thirteen Methods by which Torah is expounded** (י"ג מידות שהתורה נדרשת בהן) mirror the Thirteen Attributes of Mercy, enabling light to flow from Torah Shebichtav to Torah Shebaal Peh, from supernal Chochmah to lower Chochmah.

Ultimately, this framework reaches Simchas Torah—following Rosh Hashanah and Yom Kippur—where joy replaces the previous deficiency. The joy of mitzvah is possible only after the soul has undergone repair, and the higher lights accessed in Elul and the Yamim Nora'im are fully drawn down into the year.

Practical Takeaway

Elul is not merely a time of preparation; it is a window into the deepest Divine compassion. The ability to do teshuvah, even from the lowest state, comes not from personal effort alone but from the radiance of Sovev Kol Almin aroused by Divine kindness. One must engage both aspects of Divine service: **Torah study** (to draw Memaleh) and **mitzvah observance** (to draw Sovev). The soul's return should aim beyond just behavioral improvement—it should reach toward the Essence of Hashem. To do this, one must beseech Hashem for help: “השיבנו אליך”—draw us back to You from Above.

Chassidic Story

The Alter Rebbe once encountered a simple wagon driver in the days of Elul, who wept while reciting Tehillim. Asked what moved him so, the man replied, “I read, ‘Hashem is close to all who call upon Him in truth.’ And I think, maybe even someone like me, with my coarse heart and hands, can also speak truth to Him. Maybe even I can come close.” The Alter Rebbe, upon hearing this, was overcome and said, “This is the essence of Elul—the Ani Ledodi begins not from knowledge, but from truth.”

(Source: *Beis Rebbe*, vol. 1)

TPX (Therapeutic-Psychological Integration)

The Alter Rebbe's discourse reveals a psychological map for inner transformation and emotional repair, centered on the month of Elul. At its core is the dynamic between two levels of Divine energy: the immanent, structured, and comprehensible (“Memaleh Kol Almin”), and the transcendent, infinite, and unknowable (“Sovev Kol Almin”). These two forces correspond to two parallel human experiences.

Alter Rebbe

Likkutei Torah

Parshas Re'eh

אני לדודי ודודי לי קרועה בשושנים

Memaleh Kol Almin represents the internal processes: cognitive insight, disciplined growth, learned behaviors, and acquired skills. This is the level we typically work within therapy or self-development—understanding our triggers, patterns, and consciously modifying responses.

But **Sovev Kol Almin** speaks to something much deeper: the infinite, non-linear capacity for transformation that exists beyond what we've earned or understood. It mirrors moments in therapy where a patient suddenly shifts—not due to cumulative insight but due to something deeper breaking open: grace, surrender, existential yearning, or a cry of the soul. In Elul, this Sovev energy becomes accessible. The Alter Rebbe teaches that even the most broken individual can leap into connection with G-d because of this surrounding, unearned compassion.

The month of Elul, then, is a therapeutic container. It is a time when the Divine system opens an invisible door: the power to return not just to “doing better” but to **becoming someone new entirely**—even without fully understanding how. It's the soul's version of trauma integration—not just repair, but post-traumatic transformation.

The discourse also speaks to the **divided self**: the intellectual self (nefesh sichlis), the animal soul (nefesh habehamis), and the Divine soul (nefesh elokis). The Alter Rebbe teaches that while the intellectual and animal selves can be persuaded through contemplation (hisbonenus) and guidance, the G-dly soul doesn't need persuasion—it *yearns* innately. But to release that yearning—to allow the soul to erupt past emotional repression, past inner resistance—requires an **outside trigger**. In trauma therapy, this may be a compassionate presence, a catalytic moment, or accessing a memory that cracks the shell. Spiritually, it's the Divine light of Elul that awakens this.

Teshuvah, then, is not a guilt-driven remorse. It is a profound **return to truth**, to essence. Yet this return, the Alter Rebbe notes, is only possible because **G-d initiates it first**: “השיבנו אליך”—You, Hashem, must bring us back. The therapeutic analogue is the recognition that healing does not emerge purely from effort or intellect—it often requires **permission** to feel, **compassion** from another, and a **graceful rupture** of our normal defenses.

Even those who feel far gone, trapped in entrenched behaviors or shame, are not stuck. Teshuvah accesses a higher source than sin ever touched. The parts of ourselves that feel irreparably broken are not healed by logic—they are healed by **love** that transcends deserving.

Story

In a small town in Poland, a once-prominent community leader fell into disgrace after a public moral failure. Ashamed and alienated, he stopped entering the shul. One Elul, the town's Rebbe walked to the man's home and sat silently beside him. After a long pause, the Rebbe said, “You think Hashem wants your perfection. He doesn't. He wants *you*. All of you.” The man wept and asked, “But how can I return when I no longer know who I am?” The Rebbe replied, “You're not returning to who you were. You're returning to who you always were—even if you never met that version of yourself yet.”

(Source: Adapted from oral traditions recorded in *Chassidim Mesaprim*) **END NOTE]**